

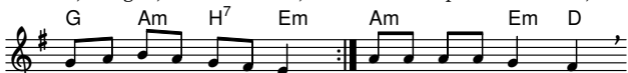
Eltévedtem, mint juh

Zengedező Mennyei Kar (1696) nyomán

Pozsony, XVIII. sz. végén

1. El - té - vedtem, mint juh, El - té - vedtem, mint juh,
Ó, se - gíts, Jé - zu - som, Ó - ri - ző pász - to - rom,

A bú - nő - sők út - já - ra, Te on - tál drá - ga vért
Hogy ne jus - sak rom - lás - ra.

El - ve - szett ju - ho - kért,

Vi - selj gon - dot a nyáj - ra.

2. Én is juhod vagyok, Én is juhod vagyok, Nyájadnak legkisebbje, ∴ Kit te megtéríthetsz, Bűnből kivezethetsz A szép kies helyekre. Kérlek azért hitből, Töredelmes szívből, Fogadj, végy kegyelmedbe.

3. Ím előtted állok, Ím előtted állok, Ajtód előtt zörgetek, ∴ Bár titkos bűnökkel És nyilván lévőkkal Vétkeztem te ellened: Kérlek mindazáltal, Nagy irgalmassággal Fogadd vissza gyermeked.

4. Bár a hit szívemben, Bár a hit szívemben Oly kicsiny, mint mustármag, ∴ Mégis, bármilyen gyenge, Szentlelked nevelje, Nevelje fel nagy fának, Hogy terjedjen ága És legyen virága Kedves néked, Urának.

5. Míg porsátoromban, Míg porsátoromban Tartasz, mint egy tömlőben, ∴ Nevelj igaz hitben, Munkás szeretetben, Hogy élhessek itt bölcsen És kimúlásomig, Utolsó órámig Tisztetem hűn betöltsem.

6. Szállj le, Uram, hozzám, Szállj le, Uram, hozzám, Jöjj, ó Jézus, sietve, ∴ Vágyakozó szívvel, Kiterjesztett kézzel Várlak immár epedve. Hogy veled mennyekebe, Örömmel menjek be Ábrahám kebelébe.